

Quick Respons Team (QRT) Brandweer

Visiedocument specialistische teams brandweer voor grof en extreem geweld

Redactie: Brandweer Utrecht

Brandweer Kennemerland / Brandweer Schiphol

Brandweer Amsterdam-Amstelland

Brandweer Haaglanden

Brandweer Rotterdam-Rijnmond

Versie: 1.3

Datum: 11-11-2019

Beheer: maarten.blok@vr-rr.nl

Versiebeheer

Versie	Datum	Opmerkingen
0.1	16-05-2019	Eerste conceptversie.
0.2	25-06-2019	Tekstuele wijzigingen na input G4+K overleg. Paragraaf 'Organisatie' toegevoegd.
1.0	18-07-2019	Eerste definitieve versie voor consultatie MT's van betrokken regio's. Paragraaf 'Organisatie' gewijzigd na input G4+K overleg (specifiek kostenaspect en vakbekwaamheid).
1.1	07-08-2019	Versiebeheer toegevoegd. Schrijffouten op pagina 7 verwijderd.
1.2	07-10-2019	Alinea m.b.t. verhouding tussen specialisme en basisniveau toegevoegd op pagina 6, n.a.v. behandeling in overleg van beleidsadviseurs, ter voorbereiding op de Stuurgroep TGB.
1.3	11-11-2019	Kosten aangepast (pagina 8) en verwijzing naar bijlage 2 - kostenraming opgenomen.

Inhoudsopgave

INLEIDING	4
PROBLEEMSTELLING.....	4
VISIE.....	5
TAAKSTELLING SPECIALISTISCH TEAM GROF EN EXTREEM GEWELD	6
PRIMAIRE TAAKSTELLING	6
SECUNDAIRE TAAKSTELLING	7
TOEGEVOEGDE WAARDE.....	7
ORGANISATIE	8
SAMENGEVAT	9
AFKORTINGENLIJST	10
BIJLAGE 1 – MAATGEVENDE SCENARIO'S GROF EN EXTREEM GEWELD	11
BIJLAGE 2 – KOSTENRAMING QRT-BRANDWEER	12

Inleiding

De wereld is de afgelopen jaren opgeschrikt door diverse aanslagen, die van elkaar verschillen in verschijningsvorm en grootte. Wat deze aanslagen met elkaar gemeen hebben, is dat ze leiden tot een schokeffect in de samenleving en grote zorgen over de veiligheid in de openbare ruimte. Die openbare ruimte is ook waar de hulpdiensten acteren om een aanslag te voorkomen en/of de gevolgen zoveel mogelijk te beperken. Ook voor de medewerkers van deze diensten geldt dat zij grote zorgen hebben over de (eigen) veiligheid, maar tegelijkertijd een belangrijke taak te vervullen hebben om anderen te beschermen dan wel het leven te redden. Het gaat hierin niet alleen om situaties van terrorisme, maar meer in z'n algemeenheid om (dreigend) grof en extreem geweld. Het label 'terrorisme' zegt in essentie immers alleen iets over het oogmerk van degene die het veroorzaakt en wordt mogelijk pas (veel) later bekend.

Deze veranderende context, waarin de hulpdiensten moeten opereren, heeft ook de vraag doen rijzen of deze situaties vragen om medewerkers met specifieke kennis en kunde: specialistische teams. De regio's Amsterdam-Amstelland, Kennemerland (Schiphol), Utrecht, Haaglanden en Rotterdam-Rijnmond (hierna: G4+Kennemerland) zijn dit vraagstuk nader aan het verkennen. De mate waarin de genoemde regio's nu een specialisme hebben georganiseerd is nog sterk uiteenlopend, van verkennende fase tot een operationeel inzetbaar team. De G4+K hebben met elkaar de verbinding gezocht, om te zorgen dat zij dezelfde koers gaan varen en daarmee ook een gelijke dienstverlening kunnen bieden aan de partners in het spectrum van grof en extreem geweld. De werktitel die in diverse regio's wordt gehanteerd, is die van *Quick Responsteam (QRT) Brandweer*. Deze term is inmiddels binnen de betrokken regio's - maar ook bij partners - zodanig ingeburgerd, dat deze als naam van het specialisme wordt voorgesteld.

Het document dat hier voorligt, moet worden beschouwd als een gezamenlijk *position paper* van de G4 + Kennemerland, waarin beschreven wordt wat zij beschouwen als taakstelling voor een specialistisch team voor grof en extreem geweld, waaronder specifiek terrorismegevolgbestrijding. In dit visiedocument wordt gewerkt vanuit een probleemstelling, via een visie naar een taakstelling van een specialistisch team. En geeft daarmee een antwoord op de volgende vragen:

- Waar zitten nu de beperkingen in ons optreden?
- Wat zouden we dan méér moeten kunnen dan nu het geval is?
- Welke taken kan een specialistisch team vervullen om de beperkingen weg te nemen?

Probleemstelling

In situaties van (dreigend) grof en extreem geweld, waaronder terrorisme, is sprake van andere risico's dan in het regulier optreden van de brandweer en ambulancedienst. Medewerkers hebben zorgen over hun eigen veiligheid. De kans om zelf doelwit of slachtoffer te worden is groter of wordt als groter ervaren. Het werk van hulpverleners is nooit zonder risico, maar om goed te kunnen functioneren, is het van belang dat sprake is van *acceptabele risico's*¹. In situaties van (dreigend) grof en extreem geweld wordt de grens van wat acceptabel is sneller bereikt. Oefeningen in het kader van terrorismegevolgbestrijding, welke de afgelopen jaren zijn gehouden, hebben aangetoond dat de (ervaren) risico's voor de eigen veiligheid de hulpverlening sterk kunnen beïnvloeden.

In scenario's van grof en extreem geweld kunnen daarnaast dilemma's ontstaan, waarin zowel brandweer, politie als ambulancepersoneel van elkaar afhankelijk zijn om te kunnen optreden. Denk

¹ 'Acceptabele risico's' in een nieuwe vorm van kijken naar eigen veiligheid, waar in de klassieke situatie wordt gewacht op 'sein veilig'.

aan situaties waar sprake is van een geweldpleger in combinatie met brand of gevaarlijke stoffen. Politie (als het gaat om geweld) en/of brandweer (als het gaat om brand/gevaarlijke stoffen/instortingsgevaar) moeten de dreiging terugbrengen, zodat de andere partijen kunnen optreden. Op dit moment zijn teams van politie en brandweer niet af nauwelijks toegerust om in dergelijke situaties naast elkaar te opereren. Dit leidt tot geïmproviseerd optreden, waarbij beide partijen meer veiligheidsrisico moeten accepteren dan wenselijk en (voor hen en de organisatie) acceptabel is of waarin besloten wordt om (nog) niet op te treden.

Een team dat beter is toegerust, op gebied van kennis, vaardigheden, contacten met partners, materialen en middelen, kan het geconstateerde gat dichten, waardoor de hulpverlening ook in situaties van (dreigend) grof en extreem geweld kan worden geboden.

Visie

In september 2018 is door de Raad van Brandweercommandanten de brancheopvatting Brandweer Grof en Extreem geweld vastgesteld². In deze brancheopvatting wordt onderscheid gemaakt in vier niveaus:

- Basis(brandweer)zorg
- Basis+
- Basis++
- Specialisatie

Diverse regio's hebben geïnvesteerd in het niveau 'Basis+'. De brandweermedewerkers hebben awareness training gehad en in enkele regio's hebben zij ook de beschikking gekregen over hulpmiddelen, zoals tourniquets en chestseals, om een catastrofale bloeding te kunnen stelpen. De eenheden beschikken echter niet over specifieke persoonlijke beschermingsmiddelen voor geweldssituaties, waardoor het optreden beperkt blijft tot de warm- en cold zone.

Het volgende niveau is Basis++. Het voornaamste verschil met Basis+ is dat basiseenheden de beschikking krijgen over scherf- en steekwerende vesten. Het toepassingsgebied is nog steeds warm- en cold zone. Deze variant biedt weinig of geen extra handelingsruimte ten opzichte van niveau Basis+, anders dan dat de medewerkers mogelijk het gevoel hebben beter beschermd te zijn. Dit zou echter ook kunnen leiden tot het nemen van grotere risico's.

Het niveau 'specialisatie' biedt wel meerwaarde, door uitgebreidere persoonlijke beschermingsmiddelen, maar ook een hoger niveau van kennis, kunde en contacten met relevante partners: kennen en gekend worden. Daardoor is een gespecialiseerd team in staat om dichter op de *hot zone* of zelfs in de *hot zone* te opereren. Bij vaststelling van de brancheopvatting was de variant 'specialisatie' nog in onderzoek, als het gaat om mate van persoonlijke bescherming, maar ook randvoorwaarden zoals fysieke en psychologische geschiktheid.

Kijkend naar het risicoprofiel, zijn de G4+K van mening dat een specialistisch team nadrukkelijk meerwaarde biedt ten opzichte van niveau Basis+ / Basis++. Deze regio's kenmerken zich door grootschalige evenementen, politiek gevoelige objecten, grootstedelijke problematiek, passagiersstromen op terminals en zwaarwegende economische belangen. Vanuit deze kenmerken kan gesteld worden dat (dreigend) grof en extreem geweld regelmatig kan voorkomen. Evenementen en terminals kunnen een aantrekkelijk doelwit zijn voor terrorisme, maar kunnen ook leiden tot gewelddadige confrontaties tussen groepen. Grootstedelijke problematiek is onder andere zichtbaar

² Gepubliceerd door IFV, 10-10-2018

in relatief hoge criminaliteitscijfers, een levendige drugswereld, verwarde personen, maar ook demonstraties door een voedingsbodem die voortvloeit uit onbalans in de wijken. Deze elementen maken dat grof en extreem geweld een fenomeen is dat in deze regio's wekelijks voorkomt. De kans op grof en extreem geweld is hierdoor zodanig, dat dit het niveau 'specialisatie' legitimeert. Niet enkel voor (de kans op) een aanslag, maar juist ook voor die situaties onder de noemer 'assistentie politie', die voortvloeien uit criminaliteit, ordeverstoring en verwarde personen. Specialistische kennis en middelen draagt ertoe bij dat ook in die situaties de brandweer veilig en verantwoord haar taken kan uitvoeren en de partners kan ondersteunen.

Een specialistisch team voor grof en extreem geweld is een aanvulling op het Basis(+)-niveau dat de brandweereenheden hebben, zoals dit ook geldt voor andere specialismen binnen de brandweer. Het organiseren van een specialistisch team ontslaat dus niet van de plicht om ook te (blijven) investeren op de vakbekwaamheid van basiseenheden, aangezien deze als first responder doorgaans als eerste zullen worden geconfronteerd met een (gewelds-)incidenten.

Taakstelling specialistisch team grof en extreem geweld

In onderstaande alinea wordt de taakstelling van het specialistisch team nader uitgewerkt. De kapstok die hiervoor wordt gebruikt, zijn de verschijningsvormen die vanuit het dossier terrorismegevolgbestrijding zijn gedefinieerd.³ De primaire taakstelling beschrijft de gemene deler: de G4 en Kennemerland zijn het erover eens dat dit in de basis de taken zijn die een specialistisch team moet kunnen leveren. Naast deze gedeelde basis, kunnen aanvullende (secundaire) taken bij de teams worden belegd. Dit is per regio verschillend, afhankelijk van de daar geldende specifieke risico's en wijze van organiseren.

Primaire taakstelling

Uitgangspunt is: regulier brandweerwerk in een andere context. De primaire taakstelling van een specialistisch team blijft het leveren van brandbestrijding, IBGS, technisch hulpverlening en levensreddend handelen, maar dan in omstandigheden van (dreigend) grof en extreem geweld. In de praktijk zal sprake zijn van onduidelijkheid over de zonering, zeker in de eerste hectische fase. Waar is het veilig genoeg om te opereren? Met de juiste toerusting (kennis, vaardigheden, materialen en middelen) is een specialistisch team, ondanks die onzekerheid en onduidelijkheid, toch in staat om in - of heel dichtbij - de hot zone te opereren⁴. Concreet gaat het om de volgende taken:

- Levensreddend handelen, waarbij ook in of dichtbij de hot-zone kan worden opgetreden. Hierbij hoort ook het verplaatsen van slachtoffers, wanneer deze worden blootgesteld aan direct of potentieel gevaar.
- Bevrijding (zo mogelijk in samenwerking met de ambulancedienst) van slachtoffers bij beknelling of instorting na explosie, stutten van instabiele bouwdelen.
- Blussen van brand en/of het bestrijden van emissie van gevaarlijke stof, in een context van (dreigend-) grof en extreem geweld.
- Meten op concentraties gevaarlijke stoffen.
- Veiligheidsadvisering aan partners (zie boven) bij risicovolle inzet, in samenwerking met specialisten zoals AGS.
- Veiligheidsteam stand-by voor hulpverlening aan partners als 'verzekering' voor escalatiescenario's, zoals:

³ De verschijningsvormen zijn vertaald naar een aantal maatgevende scenario's, zie Bijlage 1.

⁴ Uitleg zonering zie 'multidisciplinaire afspraken bij grof en extreem geweld' (11-04-2017). De daadwerkelijke mogelijkheid tot al of niet optreden in de hot zone, is afhankelijk van de verschijningsvorm.

- Risicovolle instap door DSI.
- Onderzoek aan (geïmproviseerde) explosieven door TEV.
- Ruiming of ontmanteling van een explosief door EODD.
- Partners (zie boven) voorzien van ademlucht, zodat in gezamenlijkheid kan worden opgetreden en/of partners beter in staat worden gesteld om zelf op te treden.

Secundaire taakstelling

Met secundaire taakstelling worden de taken bedoeld die het team zou kunnen vervullen met de kennis en middelen die zij hebben. Dit is een regionale keuze, bovenop de eerder geformuleerde gemeenschappelijke basis. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan:

- Inzet van springkussen bij verwarde personen (dreigende springers) of als tweede vluchtweg bij brand.
- Inzet als hoogtereddingsteam.
- Inzet bij openbare orde verstoring en *riot control*. Primair heeft de politie vanuit de ME-organisatie een eenheid die zich bezig houdt met blussen van kleine brandjes en verlenen van eerste hulp. De mogelijkheden hiervan zijn echter beperkt. Bij escalatie van brand of grotere hoeveelheid slachtoffers, kan een specialistisch team worden ingezet. Vergelijkbaar met DSI en TEV, zouden ook speciale eenheden binnen het stelsel van Mobiele Eenheden van ademlucht kunnen worden voorzien voor optreden bij gevaarlijke stoffen.
- Technische hulpverlening bij gepantserde voertuigen. Inzet van speciale eenheden, die gebruik maken van gepantserde voertuigen, brengt andere risico's met zich mee. Een interventie met voertuigen zou kunnen leiden tot een beknelling, waarbij het huidige gereedschap onvoldoende toereikend is. Hetzelfde geldt voor gepantserde auto's die gebruikt worden voor het vervoer van VIP's, waardetransporten etc.
- Inzet in justitiële inrichtingen, waarbij de brandweer het personeel van justitie, zoals het LBB (Landelijk Bijzonder Bijstandsteam), kan voorzien van ademlucht t.b.v. optreden bij rook in de inrichting.
- Assistentie ambulancedienst bij evacuatie en/of situaties met veel slachtoffers, door inzet van (extra) trauma-middelen en speciale brandcards.

Toegevoegde waarde

De toegevoegde waarde van een specialistisch team is vooral gelegen in een hoger niveau van kennis en kunde en goede contacten met ketenpartners. Een goede *situational awareness* en *situational understanding*, stellen specialistisch teams in staat om onder zeer extreme en stressvolle omstandigheden hun taak te kunnen uitoefenen. De processen en procedures van de partners goed begrijpen, dezelfde taal spreken en op elkaar ingespeeld zijn, bevordert een vlotte en doeltreffende hulpverlening die bovenal betrekkelijk veilig kan plaatsvinden.

Effectieve hulpverlening, ook onder omstandigheden van (dreigend) grof en extreem geweld, voorkomt extra slachtoffers, die anders pas later geholpen zouden worden. Naast dit rationele argument, geldt ook dat minder sprake is van situaties van 'onmacht', waarin hulpverleners het gevoel hebben niks te kunnen uitrichten. Voor het gevoel van eigenwaarde, maar ook voor het imago van hulpverleners en de overheid in het algemeen, is het gewenst om mogelijkheden te hebben tot handelen. Een specialistisch team kan hierin een stap verder/eerder handelen dan eenheden op niveau Basis+.

Consensus tussen de G4+K over wat een specialistisch team voor grof en extreem geweld minimaal zou moeten kunnen bieden, leidt tot een aantal voordelen. Op de eerste plaats kunnen de partners, zoals DSI en EODD, uitgaan van eenzelfde niveau van dienstverlening. De wijze waarop het is georganiseerd kan per regio verschillen, maar wanneer specialistische teams worden ingezet, hanteren zij dezelfde werkwijze en vervullen zij dezelfde taken. Op de tweede plaats is sprake van uitwisselbaarheid. Bijvoorbeeld wanneer (proactief of reactief) bijstand moet worden geleverd, maar ook voor gezamenlijke inspanningen in het kader van bekwaamheid en aanschaf van materialen en middelen (uniformiteit dan wel schaalvoordelen).

Organisatie

Zoals in vorige alinea aangegeven, kan de wijze van organiseren van een specialistisch team per regio verschillen. Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van de structuur van de organisatie, zoals het aantal (beroeps-)kazernes en de spreiding daarvan, de grootte van het verzorgingsgebied en eventuele andere specialismen. Daarnaast spelen de personele factoren een rol, die van invloed zijn op het in stand kunnen houden van een specialisme. Met de volgende organisatorische aspecten zal rekening moeten worden gehouden, wanneer een specialisme wordt georganiseerd:

- Eén specialistisch team brandweer bestaat bij voorkeur uit minimaal 6 personen (waaronder 1 chauffeur). Ervan uitgaande dat de reguliere brandweertaken moeten kunnen worden uitgevoerd (zij het onder bijzondere omstandigheden), is dit de minimaal benodigde bezetting.
- De opkomstnorm wordt gekoppeld aan het risicoprofiel van de regio, waarbij de regio zelf bepaalt welke locaties als (verhoogd) risicolocaties worden aangemerkt. Bij voorkeur kunnen de voornaamste risicolocaties binnen 15 minuten na alarmering worden bereikt. Vanuit praktisch oogpunt kan binnen deze tijd nog levensreddend worden opgetreden in het grensgebied van de *hot* en *warm zone* (gelet op catastrofale bloedingen etc.).
- Bij de werving/aanstelling van personeel is het uitvoeren van veiligheidsonderzoeken een aandachtspunt (en eventuele consequenties die daaruit voortkomen). Het uitvoeren van veiligheidsonderzoeken is wenselijk vanuit partners - of in sommige gevallen zelfs een vereiste - om de informatie te kunnen delen die noodzakelijk is voor de inzet. Hierover dient advies van de politie te worden ingewonnen.
- De vakbekwaamheidsinspanning, die voortvloeit uit de genoemde taken, valt uiteen in vakbekwaam worden en vakbekwaam blijven. Globaal gaat het om de volgende opleidings-, training- en oefeninspanningen:
 - Vakbekwaam worden: awareness training, (psychologische) weerbaarheid, levensreddend handelen, proceduretraining (zowel mono als multi), instructie over (vuur-)wapens, explosieven en CBRN etc.. Naar inschatting van de werkgroep zal dit zo'n 24 -40 uren p/p in beslag nemen (afhankelijk van het huidige niveau van voorbereiding).
 - Vakbekwaam blijven: hierbij gaat het om dezelfde onderdelen als hierboven benoemd. Naar inschatting van de werkgroep vergt dit zo'n 52 uren p/p/p/j.
- De uitwerking van de business case geeft een kostenplaatje van (afgerond) €190.000 om een team op te richten en €340.000 per jaar om een team in stand te houden. De kosten hebben onder andere betrekking op voertuigen, materialen, persoonlijke beschermingsmiddelen (zoals ballistisch vest en helm)⁵ en vakbekwaamheid. Een kostenraming is opgenomen in Bijlage 2.

⁵ Bij de PBM's moet rekening worden gehouden met een afschrijvingstermijn van ca. 5-7 jaren

- Eenzelfde verschijningsvorm, zoals kleur- en materiaalkeuze, is wenselijk voor een eenduidige herkenbaarheid richting interne en externe partners. Tevens kunnen hiermee schaalvoordelen worden behaald in aanschaf en onderhoud.

Samengevat

1. Het optreden bij grof en extreem geweld is regulier werk onder bijzondere omstandigheden
2. Het gaat om grof en extreem geweld, waarvan terrorisme slechts één oogmerk/motief is, een specialistisch team zou zich moeten richten op het brede scala (al is het maar omdat je vaak pas achteraf weet of er sprake was van terrorisme).
3. Specialistisch team zou vooral goed moeten zijn opgeleid en geoefend, ook samen met partners. Zij moeten bijvoorbeeld inzicht hebben in procedures en tactieken (zoals vuurlijnen, harde dekking, instaprocedures, bompak procedure, communicatie etc.)
4. Specialistische teams zouden in basis hetzelfde moeten werken, dat vergemakkelijkt de samenwerking met partners. Daarnaast maakt het uitwisselbaarheid tussen de veiligheidsregio's mogelijk. Tevens levert het schaalvoordelen op voor vakbekwaamheid, aanschaf van middelen.
5. Mate van persoonlijke beschermingsmiddelen bepaalt het moment waarop je kunt worden ingezet (wanneer is het acceptabel veilig), en bepaalt niet/in mindere mate de taken waarvoor je kunt worden ingezet.
6. Over de primaire taakstelling bestaat consensus. Secundaire taakstelling zou per regio kunnen verschillen.

Afkortingenlijst

EODD:	Explosieven Opruimingsdienst Defensie.
DSI:	Dienst Speciale Interventies. Eenheid van de politie gericht op het aanhouden dan wel uitschakelen van levensgevaarlijke verdachten.
ME:	Mobiele Eenheid. Eenheid van politie, gericht op het handhaven of herstellen van de openbare orde.
TECC:	Tactical Emergency Casualty Care. Cursus voor ambulancepersoneel, gericht op de primaire pre-hospitale zorg aan patiënten bij incidenten door aanslagen en terrorisme.
TEV:	Teamleider Explosievenveiligheid & CBRN. De TEV doet de eerste analyse bij aantreffen van een verdacht object.
QIT:	Quick Identification Team. Team bestaande uit 2x TEV, Forensische Opsporing en Digitale Opsporing, met als doel een dader(groep) te identificeren en daarmee een vervolgaanslag te voorkomen.
QRT:	Quick Responsteam. Werktitel specialistisch team brandweer.

Bijlage 1 – Maatgevende scenario's grof en extreem geweld

- **Vuurwapen, steekwapen, handgranaat**
 - Meerdere mensen worden neergestoken / neergeschoten in een gebied met veel publiek. De dader gaat door tot hij wordt gestopt. Vb: schietpartij Ridderhof te Alphen aan den Rijn, aanslag op de Bataclan, aanslag op Utøya.
 - Afrekeningen in het criminele milieu en overvallen.
 - Een scherpe handgranaat wordt aangetroffen bij een horecazaak (bij wijze van dreigement).
- **Objecten (voer-, vaar-, vliegtuig, drone)**
 - Een voertuig rijdt in op een menigte (vb: Nice, Berlijn, London, Koninginnedag 2009 Apeldoorn). Vrees bestaat dat de bestuurder een vervolgaanslag pleegt met een ander middel.
 - Een voertuig rijdt in op een gebouw en wordt in brand gestoken met de bedoeling om de gasflessen tot ontploffing te brengen en/of grote hoeveelheden brandbare vloeistoffen te laten ontbranden (vb: gemeentehuis Waalre in 2017, gemeentehuis Bemmelen in 2018).
- **Explosieven**
 - Een geïmproviseerd explosief wordt tot ontploffing gebracht. Dit resulteert in (kleine rest-) branden, gevaarlijke stoffen, defecte infrastructuur (gasleiding, elektra), instabiele constructies / instorting. Vb: Aanslag luchthaven Zaventem.
 - (poging tot) Plofkraken met gassen dan wel explosieven. Inzet van EODD in het zogenaamde 'bompak' conform Protocol Verdachte Objecten.
 - Aantreffen van geïmproviseerde explosieven (nog niet ontploft) of conventionele explosieven. Vb: vuurwerkbommen, criminele afrekeningen, achtergelaten handgranaten, vondst van munitie uit WO2. Inzet van EODD in het zogenaamde 'bompak'.
- **Chemische, biologische, radioactieve en/of nucleaire middelen of brand als wapen**
 - Een verward persoon draait de gaskraan open en dreigt het gas tot ontbranding te brengen. De politie kan niet optreden vanwege het ontplofingsgevaar, de brandweer kan niet optreden vanwege mogelijke agressie en geweld.
 - Er wordt een busje of loods met chemicaliën aangetroffen. Mogelijk zijn er ook gevaarlijke verdachten aanwezig.
 - Een verwarde werknemer verspreidt een chemisch stof in een pand, waardoor diverse mensen onwel raken. Onbekend of de verdachte nog in het pand aanwezig is. Voorbeeld: verspreiding perazijnzuur in IJsselland Ziekenhuis te Capelle aan den IJssel.
- **Gijzeling of geplande aanhouding**
 - De DSI heeft een geplande aanhouding, waarbij het vermoeden is dat de verdachte explosieven / vuurwerk / brandgevaarlijke materialen in huis heeft.
 - De DSI moet een gijzeling beëindigen, waarbij gewonden en/of brand kan ontstaan.
- **Combinaties van scenario's**
 - Ook combinaties van bovenstaande verschijningsvormen kunnen optreden. Denk bijvoorbeeld aan een busje dat inrijdt op een menigte, waarna daders uitstappen en mensen neersteken/neerschieten. Of voornemens zijn molotovcocktails te gooien (vb: Borough Market London). Het meest waarschijnlijke scenario is de aanwezigheid van rook of gevaarlijke stof, in combinatie met een verdachte die geweld pleegt. In dergelijke situaties treedt het in de probleemstelling genoemde dilemma op, waarbij politie noch brandweer kunnen optreden met de kennis en middelen die hun ter beschikking staan. Het specialistisch team kan kennis en middelen uitwisselen met de specialisten van politie, zoals DSI en TEV/QIT, waardoor in gezamenlijkheid kan worden opgetreden en het dilemma wordt weggenomen.

Bijlage 2 – Kostenraming QRT-Brandweer

De kostenraming is als separaat document bijgevoegd.